

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 1. Lutego V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 21 stycznia. Dyrektor szkoły budowlanej okrętowej aktualny Kammerher X. Gagarin otrzymał rangę tajnego konsyliarza. Komendant Litewskich półków artylleryi zapasnych GM. Mertens został komendantem garnizonu artylleryjskiego w Roczensalme. Uwalniają się od służby: z brygady artylleryi Podpółkownik Mitrofanow z mundurem; Roczensalskiego garnizonu, artylleryi komendant Półkownik Purpur z mundurem i pensją całej gaży. S. Petersburgskiego garnizonu artylleryi Podpółkownik Malcow z rangą Półkownika, mundurem, pensją całej gaży. Na przełożenie Generała artylleryi Graffa Arakcziew oświadczone ukontentowanie najwyższe komendantowi rezerwowey brygady artylleryi Moskiewskiej Półkownikowi Rall, że prędko i porządnie ją z Moskwy wyprowadził.

WIEDEN d. 24 stycznia. Senat narodu Serwianów zgromadzony w Belgradzie od początku r. 1808 zatrudnia się roztrząsaniem projektu przyszłej konstytucyi; nic jeszcze ważnego nie postanowił; pierwszym celem obrad jest podział prowincyi całej na powiaty, ustanowienie domów celnych od granicy Węgierskiej, wybranie sędziów i drugich urzędników, nakoniec ufundowanie szkół publicznych, z kąd na przyszłość mają wychodzić oświeceni obywatele. Do tego projekt między wielu najlepszy podać miał Obradowich Filozof rodem Greczyn. Co gdy sprawie władza cywilna wśród pokoju głębokiego, naczelnik Czerny myśli o najskuteczniejszych sposobach bronięcia kraju, jeżeli nieuchronna potrzeba oręż podnieść kaze Chrześcijańskiemu ludowi przeciw Bissurmanom. Dotąd zkład artylleryi miał w Semendryi, Schabatz, Uschitzy; gdzie ponieważ mniejsze dla niej bezpieczeństwo upatrywał, działa i amunicyą przenieść kazał do Belgradu. Na granicach Bosnii stoją ciągle w obozie 2 liczne Serwianów dywizye pod kommandą Namiestników Nenadowich i Stamatowich.

Ponieważ Stanremberg Austriacki Ambassador z Londynu jeszcze nie wyjechał, owszem często przysyła z tamtąd gońców do dworu, wnosimy że Cesarz Franciszek ofiarował Francyi i Anglii powtórnie pośrednictwo swoje do ugody; pierwsza ofiara na początku kampanii r. 1807 uczyniona skutku spodziewanego nie wzięła. Regiment karyssyerów wakujący po oddalonym od służby G. Mack oddano GL. Gottesheim, regiment pieszy dawniej G. Gemmingen dostał się GL. X. de Rohan. GL. Jellachich w r. 1805 nie chcąc należeć do kapitulacyi w Ulm zawartej z Francuzami, dywizyą Austriackiego wojska oderwał,

uprowadził szczęśliwie z miejsca pamiętney klęski, zchronił się do powiatu Voralberg i Tyrolu zachodniego; tam wkrótce napadniony przez Marszałka Augereau, siłom przewyższającym nieprzyjaciół odporu dać nie mogąc broń złożył; oddany później do sądu wojskowego usłyszał nakoniec wyrok pomyślny, wolność odzyskał, i do służby jest przywrócony.

Zmarły r. 1792 Cesarz Leopold z ociec Monarchy dzisiejszego wielkim był miłośnikiem nauk i uczonych; wstępując w ślady jego Franciszek postanowił jak słyhać nowy order S. Leopolda rozdać wielu Austriakom nauką słynącym w kraju, iacy są między innymi Professorowie Burg, Scherer, Gerstner. Podobnym sposobem Cesarz chce zaszczyścić przedniejszych artystów i fabrykantów Monarchii, zachęcając ich do wydoskonalenia kunsztów i rękodzieł, co nie tylko rzeczą jest pożyteczną ale też potrzebną koniecznie, w okolicznościach zwłaszcza terażniejszych, gdy zatamowany z jednymi krajami handel, z drugimi zatrudniony, podniósł niezmiernie cenę produktów i towarów zagranicznych, a przez to zniewolił narody do używania własnych powiększey części.

Wielkość konsumpcyi jest miarą ludności. Wiedeń w upłynionym roku potrzebował 20 t. wołów, 2200 jałowic, 76 t. cieląt, 167 t. owiec i baranów, 72 t. wieprzów i kabanów, 112 t. prosiąt, 2 t. centnarów mięsiwa solonego, 31 t. centnarów świec, 500 t. miar eymer wina krajowego, Węgierskiego i zamorskiego, 675 t. tychże miar piwa, 900 t. centnarów mąki pszenney i żytniej, 7300 centnarów sucharów, 320 t. korcy pszenicy i żyta, 92 t. grochu, 433 t. korcy owsa, 25 t. fur siana, million 340 t. kop słomy, 282 t. sążni drzewa opałowego, 156 t. centnarów węgla.

LONDYN d. 6 stycznia. Admiralicya zwyczajem dawnym ogłosiła, że dziś W. Brytania liczy użytych do czynney służby okrętów liniowych 144, 30 od 50 armat, fregat 178; potęga tak ogromna może być powiększona częścią prawie trzecią w nagłej przygodzie; chociaż albowiem Parlament nie opłaca nad 130 t. maytków i okrętowych żołnierzy, wiadomo każdemu, iż w niebezpieczeństwie groźném krajowi rząd jest mocen sposobem przymusu zebrać w portach ludu morskiego dwie tyle i więcej. O czém wiedząc Angielski naród, zganilby zapewne Ministrom, gdyby ci jeszcze nie zwyciężeni rzekać się chcieli nad Oceanem panowania.

Jest niejakie podobieństwo, że nam są podane warunki ugodliwe. Ambassador Austriacki nie

tylko nie opuścił stolicy naszej, iak dawno zapowiedział, owszem od Ambassadora Austriackiego w Paryżu Metternich codziennie odbierając gońców, częste rozmowy miewa z Ministrami Angielskimi. Odgłos powszechny niesie, iż Cesarz Austriacki chce być pośrednikiem naszej z Francją ugody. Przy tém zdarzeniu politycy tutejsi wspominają, iakie warunki miał podać Lordowi Lauderdale bawiącemu w Paryżu Champagny, przed samem rozpoczęciem wojny Pruskiej r. 1807 w miesiącu wrześniu. Cały kraj Hannowerski przywracano Królowi Brytańni W. Wyspa Malta przy nas miała zostać. Francya kompanii wschodniej ustępowała dzierżawy swoje w Indyi wschodniej Pondichery, Chandernagor, Mahé, Karikal, wyspę Tabago w Indyi zachodniej; Królowi Sycylijskiemu Ferdynandowi w nagrodę utraconego Neapolu dane być miały Maiorca, Minorca, Jvica, i pensya kilku millionów piastrow od brata Króla Hiszpańskiego w dodatku na wieczne czasy; Hollandya ustępowała Anglikom Przylązków dobrej nadziei.

Na tych warunkach mogliśmy ugodę podpisywać w roku przeszłym, dziś zmieniły się okoliczności; a ponieważ Francya żadnych dotąd korzyści nad nami nie odniosła, możemy położyć zasadą przyszłego traktatu te same warunki, które nam już ofiarowała dobrowolnie, przydawszy tylko żeby Portugallią do stanu dawnego przywrócić, za co w zamianę Duńczykom ich flotę i zabrane magazyny przywrócić możemy. Naywiększa trudność będzie w przyznaniu z naszej strony wolnego handlu i żeglugi nadmorskim narodom; dowodzą wprawdzie politycy, że to nie zciąża się bynajmniej do Francuzów; lecz gdy oświadczył niedawno Napoleon, że wszystkie Mocarstwa Europy lądowej razem i nierozdzielnie stawiają w obronie praw swoich, spodziewać się trudno, ażeby ich odstąpił. Sam tylko chyba Parlament może rozwiązać zagadkę, i przychylić się do chęci powszechney narodów. Lecz kto się odważy wnieść propozycyą? Nie Ministrowie którzy pretensye nasze do panowania nad morzem posuneli daley niż ich poprzednicy; nie Oppozycya, bo jest nader słabą, żeby się utrzymać mogła. Jedna strona i druga naraziłaby się zapewne na nienawiść i wzgardę u wielkiej części Anglików rozumienie wysokie mających o potęgę narodu.

Wiadomo że zwycięzca Egiptu Lord Hutchinson od kilkunastu miesięcy bawiąc w północnych kraich, zakończywszy dzieło iemu poruczone, odwołany do oyczyzny, powracał z Gotemburga; ponieważ od kilku tygodni niema żadney wiadomości gdzieby się znajdował, aniteż słyhać o miejscu wylądowania, zrodziła się bojaźń, żeby ten rycerz nie zginął w przeprawie, zwłaszcza teraz gdy co moment Admiralicya doniesienie odbiera o zatoniionych lub rozbitych okrętach. Admirał Cotton z G. Spencer oprzeć się nie mogli zburzonemu Oceanowi i do Plymouth zawineli; według wszelkiego podobieństwa zamiarem ich było doświadczyć, iesliby nie mo-

gli czego dokazać w Lisbonie, wziąć Ceutę, spalić flotę nieprzyjacielską w Cadix; w którym przedsięwzięciu miał Sidney Smith dopomagać. Wyprawa zaś do rzeki Platy, iak dziś mówią odłożona jest do wiosenney pory; nie już Buenos Ayres i całe prowincye przyległe podbijać myślemy, ale tylko port Montevideo, w którym stojąc eskadry Angielskie handel i żeglugę Hiszpanom zatamuia; obywatelom zaś ma być ofiarowana niepodległość, i przymierze z nami.

Lord Strangford w urzędzie poselskim oddała się do Brezylji; gdy żegnał na morzu Regenta wychodzącego z Lisbony, otrzymał od niego w podarunku pierścień szacowny. Dom Braganza dziś składa się z następujących osob: Królowa Marya narodzona r. 1734; siostra iey Anna nar. r. 1736. siostra druga Benedykta nar. r. 1746. wdowa po X. Brezylji starszym bracie Regenta. Jan Regent syn Królowey nar. r. 1767. Karolina iego małżonka córka Króla Hiszpańskiego; ci mają dwóch synów, cztery córki.

Na wyspie S. Domingo przedłuża się wojna domowa, którey ten będzie skutek naypewniejszy, że kraj kwitnący przemieni się w pustynię. Zwycięstwo żadney stronie stale nie sprzyia, przenosząc się koleją z pod chorągwi Pethiona pod znaki Christoph'a; niedawno pod S. Marc tryumfował pierwszy; teraz odbieramy wiadomość, że drugi zebrawszy nową siłę pokonał przeciwnika; ten iednak nie rozpaczając myśli o walce nowej. Ponieważ dziś porty Królestwa Portugalskiego są zamknięte, przeto kupieckie okręta przychodzące do nich z Brezylji ostrzeżone o zajęciu oyczyzny przez Francuzów, na rozkaz Admirala Sidney Smith płyną do Anglii; niedawno do Plymouth zawineli 4, których ładunek jest oceniony 100 t. FS.

W Cadix Hiszpani wyglądają przyiścia woysk Francuzkich, co gdy pokazuje oczywiscie, iż nieprzyjaciel zamyśla obledz Gibraltar, rząd nasz zalecił Admiralom Purwis i Sidney mieć w opiece twierdzę, dopóki tam nie będą przesłane posiłki w ludziach, amunicyi, żywności. Gubernator G. Dalrymple czyni na niedostępney skale gotowość do odparcia nieprzyjaciół gdyby przystąpić śmieli. Admirał Cochrane nie zaczął ieszcze atakować wyspy Duńskie S. Jana, Tomasza, i Krzyża; widząc że kommandanci nad mniemanie powszechne bronieć się postanowili, nie tylko zprowadził woysko lądowe z Barbados, aleteż z Grenady i Antigoa.

Wojna między Anglią i Amerykanami, coraz jest podobniejsza i bliższa. Kongres zaczął zawiesić handlowe związki z narodem naszym, do tego iednak nie przyszło bez naywiększych sporów. Rozdwoił się Kongres mianowicie, gdy wielu kupców Republikantskich przyniosło prozbę, ażeby nie czyniono kroku tak niebezpiecznego, który nieuchronnie miał zniszczyć handel krajowy. Przemogła nakoniec strona Francuzom przychylniejsza; 80 głosami przeciw 50 uchwalono zalecić Prezydentowi Jefferson, ażeby handel zawiesił lub otworzył, ieszeli Brytańnia W. zadość uczyni spra-

wiedliwym żądaniom RPtey.

G. Miranda niespodzianie przybył do Portsmouth z Trinitady na fregacie naszej Alexandria; ta w drodze spotkała 6 Francuzkich, które z Rochefort podobno tajemnie wyszły od eskadr naszych nie postrzeżone; na każdej z nich widziano wiele żołnierza lądowego. Przybycie wodza armii Columbijskiej zastanawia uwagę polityków; jedni rozumieją że szuka i znajdzie w kraju Angielskim przytułek nieszczęśliwemu potrzebny, drudzy że przybył dla umówienia się z Ministrami względem wypraw nowych do Ameryki Hiszpańskiej, dania im rad i potrzebnych przestrog, odebrania nawzajem posiłków znaczniejszych dla wspólnego dokazywania przeciw spólnemu nieprzyjacielowi.

W Irlandyi chodzi po ręku pospółstwa pismo niby od zwierzchności duchowney wydane, które Katolików zachęca do powstania przeciw rządowi dzisiejszemu; rzeczywistość tej Bulli jest więcej niż wątpliwą, lecz ludzie złośliwi sposobów rozmaitych używać zwykli dla dopięcia zamiaru swego. Ztąd większą pobudkę wziąć powinni Ministrowie, ażeby Katolików przypuszczając do używania przywilejów i swobod obywatelskich, odieli nieprzyjacielom Brytanii W. sposobność szkodenia. W Lisbonie Francuzi znaleźli prócz innych towarów 25 t. worów bawełny Brezylijskiej. Wszystkie natychmiast odesłali na zasilemie swoich rękodzieł. Cokolwiek czynią Ministrowie, lud Angielski na wielu miejscach okazuje głośno do pokoju skłonność; tak niedawno miasta Liverpool obywatele na radę walną zgromadzeni, w liczbie 10 t. proźbę do Króla podpisali, ażeby wojnę kray niszczącą zakończył. W całej Portugallii panuje teraz powszechny niedostatek pieniędzy gotowych; papiery koronne utraciły zupełnie swój szacunek, nikt ich przyimować nie chce.

Pocztę do Brezylii urządzono, kupcy Angielscy coraz więcej towarów posyłają do tego kraju, które jeżeli w osadach Portugalskich nie będą sprzedane, ztamtąd przejdą do Hiszpańskiej Ameryki; jest nadzieja że tym sposobem nadgrodzi się dla nas w znaczney części strata handlu Europejskiego. Z wielu miast Angielskich przysłane są do przyszłego Parlamentu proźby, ażeby ustawę zabraniającą kupować i sprzedawać Murzynów zniesiono. Obywatele Jamaiki w piśmie swoim wyrazili, że przez zniesienie tego handlu muszą upaść plantacye, i wyspy cukrowe dziś kwitnące zamienią się w pustynie do S. Domingo podobne. Porty Angielskie napelniać się zaczęły okrętami Amerykańskimi naybardziej od tego czasu, jak Ministrowie ogłosili, że nikt nie może zawiać do nieprzyjacielskich, cła nam pierwey nie opłać.

Smith przyjaciel G. Miranda, który temu dostarczył ludzi, okręta, pieniądze, dał syna własnego na pierwszą wyprawę do prowincyi Caracas, i z tej przyczyny został uwikłany w sprawę Polkownika Burr, obrany Reprezentantem do Kongressu, gdy już miał w tém zgromadzeniu zasiadać,

powstał przeciw niemu kollega Michel, i dowodził, że wprzód usprawiedliwić się powinien przed narodem. Lecz Smith miał tak wielu przyjaciół, że nie potrzebował usprawiedliwienia. Obywatele Hrabstwa Yorck na powszechném zgromadzeniu postanowili, że każdy Anglik nie tylko może, ale nawet w okolicznościach dzisiejszych powinien użyć środków naydzielniejszych dla przywrócenia oczywiście pokoju. Tymczasem pisma Ministeryalne głosić nie przestają, że rząd odkrył wielką tajemnicę nieprzyjaciół, i Anglię od blizkiego niebezpieczeństwa ratował; uważamy że wiele woyska postawić kazano w obozach między Cork i Bantry wytkniętych w Irlandyi. Na to zaś zgadzają się iednomyślnie wszyscy, że Napoleon wyrokiem danym niedawno w Mediolanie włożył nieiako potrzebę konieczną na obojętne narody, Austryę i Amerykę mianowicie, ażeby oświadczyły się wyraźnie przeciwko Brytanii W. ponieważ zawiając do portow naszych, z nami handlując wiele tracić mogą na lądzie i morzu.

PARYZ d 13 stycznia. Napoleon wyjeżdżając z Mediolanu dał wyrok znoszący to wszystko, cokolwiek rząd Austryacki postanowił przeciwnego 12 artykułowi traktatu Campo Formio względem długów od RPtey niegdy Weneckiej należnych obywatelom prywatnym, i opartych na majątku publicznym. Przeto stanowi kommissyą, której obowiązkiem jest weyrzeć w pomienione długi, rzetelne od zmyślonych rozróżnić, pierwsze utwierdziwszy opłatę ze skarbu przeznaczyć.

Królowa Regentka Etruryi z synem swoim wyiechawszy z Mediolanu udała się do Turynu, gdzie zabawiła dni 6, ztąd przez górę Cenis przybyła do Lyonu. Los Etruryi dotąd niepewny; Generał Gubernatorem tego Królestwa, jest wyznaczony stanu konsyliarz Dauchy. Marszałek Moncey w Bayonne stanął; tamże zgromadza się armia rezerwowa, i leże ma na granicy Hiszpańskiej. Moncey nie tylko jest oney wodzem, ale też naywyższym kommandantem woysk stojących w departamentach Francyi zachodney nad brzegami Oceanu. Słychać że Napoleon Imperator przed następującym miesiącem Lutym nie wyjedzie z Paryża; lecz pewności niema czyli zwiedząc zachodnie i południowe prowincye swojej Monarchii do granic Hiszpańskich wnidzie, równa wątpliwość jest o rezerwie Marszałka Moncey.

G. Hallin kommandant Paryzki zwołać kazał sąd woyskowy, przed którym stawiono człowieka imieniem Lechevalier; ten młodzieniec ledwie lat 27 liczący grał już większą rolę w domowych woynach Francuzkich, będąc iednym z naczelników Szuańskich; gdy strona jego upadała w r. 1800 złożył broń z innemi, i otrzymał amnestyę; w r. 1807 gdy woyska nasze dokazywały w krajach Pruskich, Lechevalier udał się do zachodnich departamentów; i blizko miasta Caen lud zwoływał do podniesienia broni. W tém zawodzie пойmany, dziś usłyszał wyrok śmiertelny i został rozstrzelany.

Uczony Gaston ofiarował Napoleonowi tłumaczoną przez siebie Eneidę Wirgiliusza; na za-

letę tego dzieła dosyć jest powiedzieć, iż wielu przenosi one nad tłumaczenie sławnego Delille.

Minister wewnętrznych interesów Cretet pisał dawniej do izb handlowych i miast kupieckich, ostrzegając w jakim stanie dziś jest upadły handel, i w jakim daley być może, gdy Brytania W. silnie utrzymując panowanie nad morzem przywłaszczone, zamyka wszystkie porty, nie pozwalając do nich zawiać nawet okrętom obojętnych narodów, aż cło zapłacą Anglikom, uznając przez to władzę ich najwyższą. Dla tych przyczyn zachęcał, ażeby wcześniej wybierali środki odpowiadające trudnym okolicznościom, mianowicie zaś radził uzbierać iak najwięcej korsarzów, którzy w handlu nieprzyjacielskim przeszkodę czyniąc, przynajmniej w części dostarczyć potrafią Francuzom produkta zamorskich krajów nieuchronnie potrzebne.

Zawczora tenże Minister Cretet donosił Imperatorowi, że odebrał na pismo swoje odpowiedź miast handlowych Amiens, Dunquerque, Bruges, Gand, Anvers, Rouen, Moguncyi, Havre, Strasburga, Nantes, Bordeaux, Marseille, Lyon, wielu innych; oświadczyły wszystkie ochotę stosowania się do woli rządowej, nie używania w handlu towarów i produktów nieprzyjacielskich, rozkrzewiania handlu płodami Francuzkami i lądowej Europy, naostatek czynienia ofiar największych, ażeby kiedykolwiek przemoc Angielska zniszczoną została, a panowanie nad morzem dziś od iednego narodu przywłaszczone i utrzymywane z uporem niesłychanym, stało się dziełem wszystkich powszechnym. Armatorowie zaś korsarskich statków przyłączyli do rządu prośbę, ażeby odtąd wolno im było zdobyte na nieprzyjacielu okręta lub inne statki podpadające konfiskacie do iakichkolwiek portów, nie koniecznie Francuzkich zprowadzać, miejscowym Admiralicjom do sądu oddawać, i według upodobania przedawać; na wszystko bez żadney trudności pozwolono. Zgromadzeniom zaś uczonym rząd zalecił, ażeby największey usilności przyłożyły w dociekaniu, iakie produkta Europejskie naydoskonalej zastąpić mogą niedostatek zamorskich w farbiarniach i drugich rękodzielnach.

Z Portugallii nic nowego nie mamy, armia G. Junot w onym kraju znacznie ma być pomnożona; wkrótce z regimenta gwardyi z Paryża wychodzą do Lisbony.

COPPENHAGA d. 21 stycznia. Mamy pewną wiadomość, że stany Królestwa Szwedzkiego będą na seym zwołane dla zaradzenia potrzebom krajowym, dzień ieszcze i miejsce zjazdu nie wiadome. Dwór nasz zapytał się Stockholmskiego, ięśli rzecz jest prawdziwa, że Król Gustaw Adolf zamyslał woysko swoje do Zelandyi wprowadzić, i wyspę osadzić wtenczas gdy u nas gościli Anglicy. Minister Szwedzki Taube odpowiedział, że o zamiarach Monarchy iego sądzić przystoi z postępów nie tajemnych myśli. Które słowa ponieważ znać dawały, że rzeczywiście była umowa między Szwecyą i Anglią na osadzenie prowincyi Duńskiej, chociaż skutku nie wzięła dla niewiadomych przyczyn, Królewicz nastę-

pca tronu wyraźniejszego tłumaczenia w Stockholmie żądał. Odpowiedziano imieniem Gustawa Adolfa, że gdyby wiadome związki z narodem Angielskim i powinność wiernego zprzymierzenia, włożyły na niego potrzebę wprowadzenia woysk Szwedzkich do Zelandyi, i osadzenia tey wyspy, uczyniłby to zapewne. Czekamy niecierpliwie skutków ważnych, iakie ta odpowiedź za sobą pociągnąć może.

Uformowało się u nas towarzystwo, którego celem jest rada, namowa, własnego majątku ofiarowaniem zachęcić mieszkańców Królestwa Duńskiego, ażeby doskonalili założone, zakładali nieznanne w kraju rękodziela, odtąd bynajmniej nie potrzebując Angielskich. Wiele czasu na to potrzeba w narodzie naszym, który bardzo mało ieszcze marękodziel, lecz gorliwość zachęcona wiele dokazywać zwykła. Następca tronu głośno zamiar towarzystwa uwielbił.

Ofiary obywatelskie na wystawienie floty przechodzą nadzieie nasze; wyliczyć niepodobno przesłane do rządu srebra stołowe, naczynia złote, gotowe pieniądze, papiery bankowe, z których zebrały się summy niezmiernie dostarczyć mogące do zbudowania wielu okrętów wojennych. Naywiększa trudność zachodziła względem drzewa, i tego dziś Admiralicya widzi w arsenalach koronnych dostatek wielki, ponieważ obywatele wszyscy drzewem handlujący, dębowe i inne do przedziży zagranicznej wcześniej przygotowane, ofiarowali oyczyźnie, ażeby miała czém bronić handel i udziałność swoją.

Zimę nad zwyczaj łagodną mamy, dawno takiej nie pamiętają Duńczycy; ta okoliczność nam posłużyła do nadgrodenia szkód w handlu poniesionych przez miesiące sierpień, wrzesień, październik. Wiele okrętów narodowych i obcych Sund przechodzi cło przepisane opłacaiać, i porty nad morzem Bałtyckim położone opatruiać w rozmaite towary; co dzieje się tēm łatwiej, że w wterażniejszey porze Brytania W. flott zbroynych nie utrzymuje na północy.

GDAŃSK d. 26 stycznia. Król Pruski z całą familią opuściwszy Memel przybył na mieszkanie do Królewca. Miasto nasze wysła tam deputowanych z podziękowaniem za protekcyą, i zakończony negocyacye względem nowych granic Gdańska z krajem Pruskim; do tego poselstwa są wyznaczeni Wice Prezydent Zeweke i Senator Weickhman. Generałowie Rapp Gubernator miasta naszego, Oudinot kommanderujący woyskiem Francuzkiem w tych stronach, wezwani od rządu swojego, niespodzianie prędką podróż przedsięwzięli do Paryża.

CASSEL d. 17 stycznia. Król Hieronim urządziwszy dawniej wojenny departament, przystąpił do wyznaczenia Prefektów; temi zostali Hardeberg, Henneberg, Schulenburg, Borsche, Hoevel, Gossler, Reiman, Pestel; równym sposobem postanowieni są ich zastępcy i inni urzędnicy, wszyscy Niemcy, narodzeni w prowincyach składających dzisiejsze Królestwo Westfalskie, i tamże osiadłość mający. Król Bawarski i cała iego familja d. 13 powróciła z Mediolanu do stolicy Munchen.